Dosar nr. 4-30/2025
(PIGD: 4-25016677-09-4-07022025)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04 martie 2025 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul: Anatolii Blinov
Grefierului: Cătălina Rarancean
cu participarea:
Agentului constatator din cadrul IP Fălești Constantin Zubic
în lipsa:
Făptuitorului Andrei Ciobanu

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională intentată împotriva lui Andrei Ciobanu, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional,

c o n s t a t ă:

1. Făptuitorul Andrei Ciobanu, la data de 30 ianuarie 2025, aproximativ la ora 18^{26}, aflându-se în *****, a efectuat intenționat un apel fals, solicitând intervenția poliției, fără careva motive întemeiate.

Acțiunile făptuitorului Andrei Ciobanu, de către agentul constatator al IP Fălești – Constantin Zubic, au fost încadrate în baza art. 342 Cod contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei și în prezent reprezintă contravenție - *chemarea intenționat falsă* a serviciului de salvatori și pompieri, *a poliției*, a serviciului de ajutor medical urgent, a altor servicii specializate.

2. Totodată, cauza contravențională și materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 494485 din 31 ianuarie 2025 au fost expediate în instanța de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Bălți, sediul Fălești, care a fost repartizată judecătorului Anatolii Blinov la data de 07.02.2025, la ora 15 și 20 min. (f.d. 11).

3. Făptuitorul Andrei Ciobanu, a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei contravenționale, fapt confirmat prin înscrisul prezentat privind înmânarea citației lui Andrei Ciobanu, semnat la data de 19 februarie 2025. Respectiv, fiind citat legal nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării și nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, manifestând un vădit dezinteres în acest sens.

Din aceste considerente, instanța de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare și posibile pentru a asigura citarea legală, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa

privind examinarea cauzei și mai mult, lista ședințelor de judecată în cauza pendinte au fost afișare public pe portalul oficial al instanțelor de judecată www.jor.instante.justice.md.

De asemenea, instanța mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă și jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal și informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franței*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuș împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul făptuitorului de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

4. În continuare, în ședința de judecată agentul constatator Constantin Zubic a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție.

Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

5. *În fapt*, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 494485 (2402702637160916), încheiat la 31 ianuarie 2025, la ora 10 și 30 min. de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești Constantin Zubic, în acțiunile lui Ciobanu Andrei s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 342 Cod Contravențional (f.d. 9).

6. Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Bălți (sediul Fălești), cu propunerea agentului constatator de aplicare a pedepsei cu amendă, iar în acest sens se precizează că potrivit art. 393 alin. (2) din același cod, cauzele contravenționale aflate în competența inclusiv a instanței de judecată se soluționează de către autoritatea competentă în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția, adică în r-l Fălești.

7. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a

probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) și (5) Cod contravențional, în vigoare la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, instanța statuează că contravenția prevăzută la art. 318^1 din același cod se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției, iar procesul verbal cu privire la contravenția prevăzută la art. 318^1 se remite spre examinare în fond instanței de judecată competente.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

8. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

9. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 494485 (2402702637160916), încheiat la 31 ianuarie 2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

10. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 Cod contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței.

La fel, este consemnat dreptul de a-și invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-și prezenta obiecții și probe suplimentare, eventual pentru a confirma sau infirma aprecierile instanței în acest sens, cât și pentru a se expune în privința acuzației formulate.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) Cod contravențional și a inserat data (ziua, luna, anul), ora și locul încheierii, calitatea, numele și prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor și obligațiilor lor prevăzute la art.384 și 387, obiecțiile și probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum și informații despre instituția bancară și despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat nici incertitudini la descrierea faptei și a persoanei vizate.

11. În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a *probelor acumulate*, în *prezența* făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței.

12. În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a *probelor acumulate*, *în prezența făptuitorului* sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. nr. MAI6 494485 din 31 ianuarie 2025, încheiat de către agentul constatator, Constantin Zubic, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită legal în favoarea sa.

13. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 Cod contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul -verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

14. În aceste condiții, instanța conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) Cod contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, Ciobanu Andrei nu și-a exercitat acest drept, tratând cu indiferență acest caz.

15. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, *procesul-verbal cu privire la contravenție* se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* și a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

16. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 494485 (2402702637160916), încheiat la 31 ianuarie 2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat și în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat și instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) Cod contravențional.

17. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Ciobanu Andrei este învinuit precum că a comis contravenția prevăzute de art. 342 Cod contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 494485 (2402702637160916), încheiat la 31 ianuarie 2025*, care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise și descrierea acesteia (f.d. 9); - *informație "112"* privind consemnarea informației reținute la 30 ianuarie 2025, la ora 18 și 36 min., la apelul efectuat de persoana Ciobanu Andrei de la nr. de telefon 067674637 pe faptul că acesta are nevoie de ajutorul poliției (f.d. 3); *-rezultatul testului alcoolscopic cu aparatul alcotest nr. 6810*, efectuat la data de 30 ianuarie 2025, ora 19:23, fiind testat Ciobanu Andrei, unde a arătat o concentrație de alcool „1,02 mg/l" (f.d. 5); - *procesul-verbal de testare alcoolscopică din data de 30 ianuarie 2025* pe numele lui Ciobanu Andrei (f.d. 6); *procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din data de 31 ianuarie 2025,* potrivit căruia, Ciobanu Andrei a declarat că, la data de 30 ianuarie 2025, fiind sub influența băuturilor alcoolice, în jurul orei 18:36 min. a apelat numărul „112" și a solicitat ajutorul poliției, iar când poliția avenit la fața locului nu a putut indica motivul solicitării ajutorului lor (f.d. 7).

18. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de către agentul constatator Constantin Zubic și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 494485 (2402702637160916), încheiat la 31 ianuarie 2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) Cod contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 30 ianuarie 2025, aproximativ la ora 18^{36} a parvenit un apel telefonic efectuat de la nr. de telefon 067674637 pe faptul că în s. Izvoare, Ciobanu Andrei are nevoie de ajutorul poliției.

Ulterior, ajunși angajații poliției la fața locului, Ciobanu Andrei nu a putut comunica motivul apelului efectuat.

19. De asemenea, instanța mai notează că potrivit art. 19 și 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițiștii au atribuții exhaustive în domeniul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii, și securității publice, inclusiv de a reacționa prompt la orice solicitare în acest sens, iar acțiunile comise de terți în scopul perturbării acestor activități, *a priori* necesită a fi sancționate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliției, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, adică la caz, angajații poliției au acționat în scopul curmării unei contravenții

inexistente, perturbând buna activitate și cauzând cheltuieli judiciare suplimentare statutului în acest sens.

20. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franței (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

21. În acest context, agentul constatator Constantin Zubic a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, faptele contravenționale imputate făptuitorului au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanța deduce că au existat într-adevăr acțiunile incriminate, care au confirmat caracterul acțiunilor făptuitorului în privința poliției, după cum se relevă îndeosebi din informația privind consemnarea apelului efectuat la serviciul public „112”.

22. În concordanță cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat și nici nu a motivat într-un anumit mod netemeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul eventualei sale nevinovății, în cadrul procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 494485 (2402702637160916), încheiat la 31 ianuarie 2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) Cod contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu și alții contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

23. Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Ciobanu Andrei, care în mod cert a răspândit informații mincinoase prin apelul efectuat la serviciul „112”.

În aceste condiții, instanța statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință și respectiv cu vinovăție de către Ciobanu

Andrei, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 342 a Codului contravențional.

24. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului-verbal și adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

25. *Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța reține următoarele.*

Dosarul contravențional în privința lui Ciobanu Andrei pe semnele contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării unei sancțiuni *in concreto* și fără a obține poziția făptuitorului în acest sens în ședință de judecată.

26. În acest caz, potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Astfel, instanța nu a stabilit în acțiunile făptuitorului prezența unor circumstanțe agravante sau atenuante prevăzute la art. 42 sau 43 Cod contravențional, iar la materialele cauzei nu au fost administrate alte probe contrare, decât faptul că făptuitorul nu recunoaște vinovăția în săvârșirea faptei prejudiciabile.

27. Respectiv, instanța de judecată precizează că, pedeapsa va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) Cod contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 342 Cod contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii și în prezent, contravenția incriminată conform art. 342 prevedea o sancțiune cu *amendă de la 30 la 60 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.*

28. Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) Cod contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

29. În aceste context, instanța va ține cont de atitudinea făptuitorului, care și-a expus poziția față de acuzația adusă, precum și de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei și de prezentarea în ședință de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum și faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale nemijlocit similare în privința sa.

30. Instanța subliniază că Ciobanu Andrei potrivit informației privind cazierul contravențional, se manifestă drept o persoană predispusă spre comiterea faptelor ilicite, fiind sancționat contravențional în perioada 01 ianuarie 2010-25 februarie 2025 de 32 de ori (f.d.16-17), ce îl caracterizează din punct de vedere negativ, iar toate aceste circumstanțe denotă că este predispus spre comiterea altor fapte ilegale similare sau de altă natură distinctă.

31. În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Ciobanu Andrei, în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional și îi aplică acestuia o sancțiune exclusiv cu amendă în cuantum de 40 de unități convenționale, după cum statuează imperativ sancțiunea normei speciale și care reprezintă echivalentul sumei de 2000 de lei.

32. În subsidiar, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani și totodată consideră că în privința lui Ciobanu Andrei poate fi aplicabilă o sancțiune cu un grad mediu de severitate, în cuantumul minim nominalizat, or instanța nu manifestă intenția agravării situației făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta, iar la caz, chiar dacă făptuitorul nu a mai săvârșit contravenții similare, ultimul nu manifestă un evident comportament delincvențial, argumente care necesită a fi luate în considerare de instanță.

33. Or, instanța notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1) Cod contravențional, *sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenție,*.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată și *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta și că *pedeapsa aplicată nu depăşeşte limitele stabilite de dispoziția respectivă* [*Coëme și alții împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

34. De asemenea, instanța va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) Cod contravențional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.

35. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 443, 452-458, 460 și 462-463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Ciobanu Andrei,** născut la *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 40 (patruzeci) de unități convenționale, care reprezintă echivalentul sumei de 2000 (două mii) de lei.

Se explică lui Ciobanu Andrei că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Fălești).

Hotărârea pronunțată public la data de 04 martie 2025.

Președintele ședinței,
Judecător **Anatolii Blinov**